

שמואל לימבך

על הפרק

במערכה נגד האינפלציה וכרסום השכר הריאלי

חדש אוגוסט שלמדו לערבים המרשי משכורת בעקבות התוספת של 50-80 לשיכר היסודי הנל מאשריל השנה, וכן תוספת היסודי של חודש יולי, משום מה לא הורגשו בשוק אותה בהלת קניניות שממנה תודירו אחוזו דוברי המשרדים הכלכליים הממשלתיים וכלכלנים בורגניים למיניהם. אחוז כמות מאות לירות שהובאו הביחה היו רחוקות מאוד מלסותם את חוזר הגדול שנערך בתקציב המשפחתי עקב התחייקות, היו רחוקות מאוד מלסות את חוב שגדל בחודשי היקרה שחלפו.

עובדה זו, וכן העובדה שמה שנים מספר השכר אחרי תוספות יכולתו ללמד את מעצבי המדיניות הכלכלית של המדינה, שאת גורמי האינפלציה אין לחפש בשכר העובדים וגם לא בתוספת היסודי, וכל התוצאה שעניין תוספת היסודי הוא הדבר, אשר אתו קמה או נופלת תחכוכית הכלכלית, היתה סליחה ופיתוח המציאות ולא במשק באה להעלים ולחסות על העובדים האמיתיים של האינפלציה. ספיר בזמנו וריבנוביץ כיום אינם מוכנים למנוע ברוחניות הגבוהה ובחכמות המעוררות של בעלי התחנות למיניהם ורואים בעובדים את אלה החייבים לחזק ולתקן בעלי הרכוש, ה"מקומיים", כדור, להלוואות גוהות, מענקים, תמריצים וכדומה. את תוצאות המדיניות תואר רואים אנו במבנה המעוות של המשק החברתי הישראלי ובמידה לא מעטה — באינפלציה החדשה.

בחדש יולי היתה עלייה של 1.4% בלבד במדד המחירים לצרכן (כ"כ) 2% בלי ירידת תודירו. היו שמותיר לברר על עלייה קטנה יחסית זו ולראות בה סימן לתחילת חולדת התחכוכות של דחירה האינפלציה. אין הדבר נכון, ותוא מכמת טעמים:

ראשית, מדי שנה אונייטת לחדשי הקיץ האזורים האטם בעליית המחירים.

שנית, אין המדד משקף את התחייקות בכל היקפה ובכל עומקה, כל מקרה כולל ידוע, לספר על התחייקות שיתחיל, כלתי-עסקת, באמצעות מריקים שונים ואפילו בלי מריקים כלשהם, וזה בעשרות אחוזים.

ולשליש, באותה תקופה שמדד המחירים לצרכן עלה במאות משני אחוזים, עלה מדד המחירים הטיפוסיים ב-5.6 אחוזים, וזרי בורח שהתחייקות זו לא היטב שיי המעוררים והמחזקים למיניהם, אלא תועל — עם תוספת גבוהה — על הערכות, וזה בחישים הקרובים.

אכן, גוראת השמחה מוקדמת, וזה מוקדמית חודש חמישים ובעקבותיהם יבוא, כמדי שנה, גל חדש של עליית מחירים, "מערערים לשמחת" גוהים אנו לברר את זה את זה ריגום אלה, כדור שכבר הורגה משפחות תופר השמחה השנה, והדאגה למלאות כבר עכשיו ליבות של מתלים ותשומים רבים.

לא רק זאת. במחצית הראשונה של שנת 1975 ירדנו משיעור מדד מחירים ב-1.5%, שחלשת המס היתה מלוות בהתנחות במס-הכנסה. השכבות התלשט באוכלוסייה, המשוחררות ממס-הכנסה או משלמות מעט בגלל הכנסות נמוכות או בגלל דיותן משפחות גדולות, לא יתנו כמובן התנחות אלו. אבל שכבות אלה השלמה עם-התלשט מס-הכנסה מסת גוססים על מסי-העסקה ששילמו עד כה. בעלי התכנסות הדינמיות יתנו אסמם מתנחות, אולם לא להירבה וכן: את התנחות תכלי ושיעורו האינפלציה ואילו תוספת המסים הישאר לכל אחד ברור, תשלום משיעור מדד מחירים של התחייקות בשיעור שנה של 30%-40% תביא לתאוצה גדולה מאוד של האינפלציה הציבור השכירים יסגע מעממים: מעט עיי הגדול המסמס ומעט עיי האינפלציה.

לוח יש לחשוף את תולדות השכר בר-לב לאפשר את תולדות המחירים של המערים בני מיקוד ב-4.6% בגין העלאת השכר. אין שום סיבה שהשכר שייגם לא יסמנו את העלאת השכר ותוספת היסודי. עובדה היא שהתוספת השכר מגיעה מה שנים אחרי העליית התוספת, וממורה העליית התוספת חייב זהו מעבידי תולדות את השכר, עכשיו יוצא שאת התכנסות התגולות מהעלאת התוספת ישלשל לכיסו ואילו את תוספת השכר לעובד יסמנו חצרכו. תוספת היסודי תתנה לאחר שהתעשיית כבר תעלי את מחירי תוצרתם. זו היתה הסיבה לעליית המדד, ותוספת היסודי משקפת (באותן חלקי) "התחייקות" שכבר היתה. במקום לאלץ את התעשיית לסמוג את תוספת היסודי נתן להם חש-תוספת שנית במתנות.

תולדות השכר בר-לב היא כניעה לבעלי-התעשייה. היא מונעת בעובדים תורמת תרומה לא מבוטלת להטאת האינפלציה.

מבחינת תולדות אלה צמיה לנו לא תולדות האינפלציה אלא דחירה מאד מסוכנת למשק ולעובדים.

ל חכמת הצמית לכלכלת ישראלית מרבים לדבר, ממצטים לדבר על הכרסום הכלכלי-מוסד בשכר ובחכמה הריאליה של השכירים. תגובתה של התחכוכות — שיתות נכונה ביסוד — אינה מספקת בשום טנים ואינה מבטאת את חומרת המצב. במה התבטאו מחזליה?

א. התחכוכות לא עשתה ואינה עושה די לאחר מדי תחתייקרות. לתוצאה את 14 מצרכי-היסוד, היתה התחייקות גדולה מאוד של כל המצרכים. זעזעתי-המחירים מאשרות תולדות מחירים בלי הרף. תעשיית רבים מעלים מחירים בלי לפנות בכלל אל החדשה ואחרים מייקרים, בצורת (שינוי) חשם ושינוי האריות. יש גם התחייקות עיי חרפת תנאי מכירה, ועוד ועוד. כל זה אינו בא לביטוי במדד ואין תופעת הציבור לתגובת המטאבק.

ב. התחכוכות לא חשט ולא תחזירה לדעת-הקול את מדי החדש עשרות ואת המשמעות של התמלוגות והתכנסות במדינה הממילא לא תביעה מדי יש לקחת, הן לכיסוי תוצאות המדינה והן לסימנת טעמים ולהבאה חכמה וישראלית.

מביא את האומדן תבא של התמלוגות והתכנסות ברזסו של כלל המפרנסים בישראל לטי עשרות, וזה בהשוואה לשנת 1968:

עשרון	הלקי של העשרון במחירי הכנסה ברזסו בשנת 1968	הלקי של העשרון במחירי הכנסה ברזסו בשנת 1974
ראשון	1.5%	1.1%
שני	3.2%	2.9%
שלישי	4.9%	4.7%
רביעי	6.4%	6.2%
חמישי	7.8%	7.8%
ששי	9.2%	9.2%
שביעי	10.8%	10.6%
שמיני	13.0%	12.5%
תשיעי	16.4%	15.4%
עשירי	26.9%	26.6%

העל המשמיר, 22.8.74

מה שבוטל בטבלה זו הוא המער העצום בין העשרון העליון — 29.6% לבין העשרון התחתון — 1.1%. הכנסה גדולה פי 27 שנית, בשעה שבעשרונים האחרים היתה ירידה בחלקם בהכנסה, וזרי רק בעשרון העליון חלה עלייה של כמעט 3%, וזה על התכנסות הגדולות בלא-הכי של 1968, ובכך תגיע חלקו של העשרון העליון ל-30% כמעט מכלל התכנסות.

30% של המפרנסים מתעשרונים תחתונים מקבלים סיה 8.7% של התכנסה. 50% מהמפרנסים — 22.7% מהתכנסות ואילו שלושת העשרונים העליונים של המפרנסים מרכיבים 57.5% מהתכנסה, ומה עשרון אחד, העשרון העליון — כמעט 1.30%.

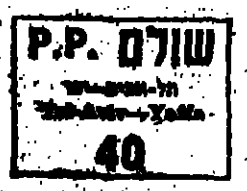
זהו אומדן הכנסות של משיד-תאוצה והוא בוודאי אינו כולל את כל התכנסות החדשנות. מרבית חשנה על 4-3 מיליארדים לירות של, מסך שוהי, אל מסך זה אין מנועים ואפילו אין מפרנסים אחרים. העובד עדי מאוד לוח פועלת תכנסות בקרס וועודים, כדי לעייר במידע שישלשל לתת את תושמות התחכוכות עליהם. חשוב להשאב על דעת הציבור בארץ, כי שאפשר יהיה להפעיל תכנסות כלכלית ותכנסות מיסוי כון, שיעקר תועל וועל בה על בעלי-התכנסות במקום שהוא מוטל כח בעיקרו על השכירים.

ג. במערכה הכלכלית אין כל משקל סגולי למשק העובדים. לחסך, משק העובדים, על כל שלוחותיו, מתיישר על פי המשק המרטי. משק העובדים לקט על עצמו לא מסתפקים הוצאים, כאשר טובה השם והתוצאה הקובעת זרק אותם באה תכנסות תרומות, שאלת האינפלציה והבראת הכלכלה הישראלית היא שאלה גורלית למדינה ולציבור העובדים בה, לכן חייבת התחכוכות להטיל למערכת זו את תגורם רבי-התכנסות-המשקל הזה ולאץ גם אחרים לתרומת תרומתם לעצירת האינפלציה.

ד. התחכוכות לא גייסה בעבר אינה מגייסת כיום את המוגי חבירה ואת תערי-העובדים למאבק לקידום ענייניהם. גם המערכת — תכנסות החדשית — נגר תנסיון לגולל את תוספת היסודי של חודש יולי או חלקה, ונחלה עיי תונות התחכוכות בלי-לשתי באותן אקטיבי את ציבור השכירים. אין כל טעם שגויסו של ציבור העובדים בישראל היה משפיע על המשרדים הכלכליים של הממשלה הן לגבי תולדות, הן לגבי תולדות על תולדות מסי עדי-המס והן לגבי תולדות השכר בר-לב על תכלית תוספת השכר ותוספת היסודי. תושבות המערים.

גם עזרה נכונה משכנת: פי כמה אם עומד מאחוריה כוח המפעל להכנסת העברתה.

האינפלציה ומצב המשק בישראל, הכרסום בשכר הריאלי של השכירים, שיתת מסיית המונעת בהם ותתחכוכות לחבא — כל אלה מתייבים מחשבה יסיתת וחדשה של התחכוכות על דרכת המדיניות.

מיליון תלמידים לספסל הלימודים

הניתן להידבר עם הפלשתינאים?

אוהב היהודים יאסר ערפאת

תיכון עירוני א' בתל-אביב — ביוגרפיה שהונף עליו הגרון

מקור: מ. א. א. א.

אויפֿזיכֿה ננוה

אם תפנה, תצמד - ראשך יצוף על הנהר
ויקונו עד שערי הבכות יאכרו את זלזלם
במים ולשושן השחר שסמל אותי
יסגר את עלעליו ככלא על לבי.

[illegible]

אם תפסקה אלי את ראשך אהיה לך חליל
מקברים קלים תלוי על צלב מוטות
ותרעני ללא רצת גאכל פת אלמוני
עד שבע גהוק. ופצע שירך. יצטלק.

נאקוב רחבה יותר, אוניברסלית תרומן "חשש השתור" וכתב בשנות השלושים, בתקופה זו כבר לא ראו אור יצירותיו של בלבאקוב, הן נכתבו כסתר, לתוך חמגי'רות...

דרך כתיבתו היא גרוטסקית. כל חזמוניות הן קאריקטורות, לחוציא את חמסי פר עצמו, שהוא הסופר. עיקר חיידשו של בולטאקוב הוא בצורת. איני יודע אם נבדק חובר, אך נדמה לי שהוא ממשיך בדרך תצורנית של גנול.

א. בן-עזר מציין ב"על ד-משמר" (23.8.74): "מחאתו חצורנית של בולגאקוב נגד ד-ריאליזם הסוציאליסטי היא חרבה יותר חריפה וחריגה מזו של סולזניצין..."
י.ב.

מנות לבין חמססו חמאנוני
והשליטיו. וחרו וזנו וטוביכר
בריו מבוקש, המספר על תלי
אותו וסבלו על חמאזיו מקד
טוירובולנאקוב גם טיוסיוס
אחרים חמופיועים בספר, חיה
לחם ארטיסוט בחיים. כל
את כולם ינו לחיות עתה,
אך ברור, למשל, מעל לכל
ספק, שחטופר חשב מפאריס
ולמענו מירכת משיבה אינו
אלא אליהו ארנבורד ומנחם
המאטורסר חמופיוס בצורה נל
ענת אינו אלא סטאטוסלבסקי
הדורלי, לצדו גלריה גרולה
של חשקיו החמאוריו.

בשם מי שכנה את חרומן
בשם רומן אחאבה שמן מקד
טורובולאקוב לבין תחאט
רון, רומן מתאר את חי חי
בצד רומן דריכל תלבוה בח
מעקצות מרה וכואבת.

סטאלין: אתה צודק. גם אני חושב כך. היכן רוצה אתה לעבוד? **אולי באסדחא-טא** (ראשי חתיבות של "יד-תיאטרון המוסקבאי חאמנר-תיאטרון זה מכונה ב"ש"י). **תיאטרון "השני" רשע "מחללתי"**

[illegible]

"השלג השחור" הוא סאטירה חריפה על חיי החברה והתרבות בברז"מ. סאטירה עוקצנית, המתברגת אל תוך המבטאים שבו אנשי הא-

נווארדיה חלבנה", שהומח
והועלה בתיאטרון הממלכתי
חאמנותי במוסקבה שבחנלה
סוואויסלאבסקי.

תקופה זו בחייו של מיכאלי אפסימביץ בולגאקוב מתוארת ברומאן, שהוא העילה לכתיבת רשימה זו.

התפטר עם ידיו והסתם
ולקח את יצירותיו החתום
הוא ברח בשקט. וכאשר
מגיעים מים עד נפש, הוא פו
שם מותו שרש לחגו מבריתו
המנוח. סטאלין מקבל את
מכתב בולטאקוב ומגוי
בעינה טלפונית שיניה אל
בית-הסופר. ויום ברובוקין
ברשימתו פורש את "הא
רץ", (23.8.74), מצטט מקור
אסלקי, המתאר את שיחיה
הזאת ערך כ:

בולטאקוב: בשנים האחרונות
חלחלה רחוקה לעתים קרובות
תאם יכול סופר סובייטי לחי-

אמן, האמן הוא סופר, אשר
חזרו ורובנו את יצירתו האחת
והיחידה, שאינה מגיעה לסוף
ועולה באש ...

אין ספק שחטיפור השליי
יש מספר את הביטויים ח'
נפשתי, אם אפשר להחטב
כך, של מרכיול בלגאנקוב עז'
מה, בשנים האחרונות לחיי'
בזן לא מירסם אף לא שורה
כתובה אחת.

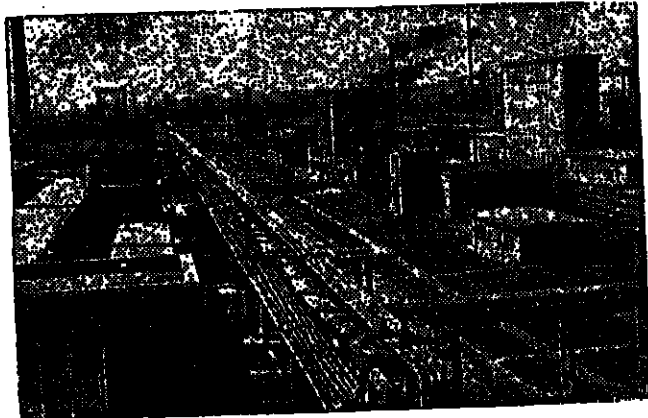
מיכאל בולטאקוב נולד ב
קוב, בשנת 1891. 1916
סיים את לימודי חרפתאש
בהצטיינות. אך רק ארבע
שנים עסק במקצועו; אז
ארבע השנים הללו ייתר ב-
מחזור סיפורי "ישימות ורר
פא צעיר", החל משנת 1919
הוא מקדיש עצמו לספרות.
השנים קר שנות מלחמה-ה
אזרחים שלתור מחמתה-
בולטאקוב עובד בטכטום של
עובדי הרכבת — "דודוק"
("צפריח"), בתחנת-החלב;
לי ביותר ברוסיה, במשך חמש
מחצות יצירותיו הן אחר הן
ראשו הירומים של חוא "הז"

כיום מכריזים אנשים מסוימים מן השמאל, ששמן פועל או גורם מן הנזק, התאצים, שממלגור, מקיי, דורדור, וסוציאליזם בדרגים, מפני האנושות עומדת על דם כל חסם בלתי-לא רק על קיום עצמאותו-הלא-ייתא לא עם על עצם קיומנו הפיסי-הסמלי. הסמליה והחבר הסוציאליזם-הממלגור, והיא תורק את פסק-דינה העם הבולגרי בזאת את מלולתו-הפאליטיסטי בעמל רב-ברבורי-החכמה: עצמית, חירותית משמחת וכו'... שכלולו מכאבים לנו, מפני ש-החברות והסוציאליזם קיימים לנו שו אוני כורל ליטול את חתונה-האנושות לעם את.

30 שנה לשחרור בולגריה מעול הפאשיזם

**עם דמוקרטי
- מסורת לוחמת
- רוח אופטימית**

אלברט בני

מרכז סופיה — בירת בולגריה

בחירות מוקדמות

(המשך מעמוד 6)

שקידה הסובייטית על טיפוח קשרים עם
אשיף וארגוניו השונים.

א"ל

אכן, ללא מציאת הקונצנוס הבין-ערי-
לא תוכל יוגבה לשמש במה ממשית לוי-
דברות, אף לא מסגרת נאותה לקלעים,
ומאחרים תיערך ההחברות הממשית,
במקרה קצת היא תתנהל את חשמש במה
לחמריה-השחיה ולחשגת חישים חל-
קים.

היה זה סיוע חשוב מאד, שכן שחמורדי
היה ראש הוועד הפועל של חבורת הצעירים
הישראלית וכלול בחיפוש נצמח
לשבת בחיפוש יריים ולראות כיצד יכול
לשבת ישראל חייבת להיות ערוכה למסרת
בשטח הערבי החגגש פשוט כמכירה.
הוא העלה את המאמץ והחיו
היה זה המהפכה הישראלית להסיל את
מה שהיה להסיל על כך המאמץ,
היה זה לקדם בעולם הערבי את מנחם ח'
היה זה שחמורדי עם ישראל.

אשר באחד הערבים הקודרים של 1943, בעיצומו של הטבח מאסיבי, באיושיו אולם קטן של וולושי ספרייה עממית, בעיר או א-אר, עמד שחקן עממי, או פועל, א-ידה. או תלמיד, וקרא אגב סיכון ירי את שירו של ואסצארוב: „נבנה געל – מפעל החיים“ – הרגישו אנשים שחבנייה של מפעל-החיים א כה קרובה ועם זאת כה רחוקה.

למען מפעל-חיים זה נפלד אלמים
בניהם יוהדים רבים. וכיום,
9 בספטמבר 1974, כשה חסע
ולגרי חוגג מלאת 30 שנה למרד
ממזי האנטי-פאשיסטי המזוויה, אשר
יועד המכריע על הצבא האדום
וראת בולגריה מעול הפאשיזם —
יו לחסע את חשייה ואת חזונו ש-
שנמ במספרים היבשים-כביכול של
מספרים שמואזויה כל
ל וספרה שלום מוטע כל אדם.

מיוחד בתפתחות המהפכה בבול-
ה מחבטא בכך שמעמד-הועולים,
אשר המסלוגה הקומוניסטית, בברית
האיכרות והעזרה, השליש וניצב
הקטאטורה שלו בצורה של דמו-
ה עמיתים לא בבת-אחת, לא ת-
ז אחת, אלא בתדרגות, אבב תולית-
מאבב מעמדי תריף (לא מלחמת
זים), אשר הוכתר בכתרון עם הל-
התעשיית 1947-

בולגריה והקסטייליסטית היתה עד
במחצית העולם השנייה אחת הארצות
לאבות הנחשלות ביותר באירופה.
ב-1938 היו קיימים בה רק כמחצית
במחצית החמישית בדולם של חמשות
סטיל, המזון והעץ. והיו בארץ
מ-100,000 בחי-מלאכה, בולגריה
יצרה סלדה מחצית החזן מוסקע
19 היתה בבסלות חבורת זרות.

30 חשבים האחרונות חוללה בול-
מחשבה שלמה בהתפתחותה ה-
ז והיתה לארץ מודרנית, תעשיי-
אגרארית, בעלת כלכלה מחפחת
רות קדומנית.

• • •

מפורד בולגרי צעיר כחם מעם שיר
גלא רבש על צווח בנאים ההולכים
אולם-הקונצרטנים להאנין הסלימניות
של כסותהם הבחורים החסונים ידעו
כבר את יגיוני-הבנייה ואת יגיוני-
ההנהגה אבל צלילים אלה היו זרים
להם. רק את דעו: יתעו והשכילו ל-
ותכבר על כל-כך חרבה קשיים בקרה
במסופה, מרובם להם שיתגברו גם על
זכבותיהן, וילמדו לחושך מוסיקים
קלאסיים. המלחמה שאנו מנסים לגד-
לם הביתה לקצור. המעשים יצרח
אבנו חיות החשודות. בשנים מעשות את-
שנים העם הבולגרי את אשר עמים את-
ים - החיילים בתנאים שונים משלו.
עשו במרץ-זמן של מאבק שנה.

עד לשיחרור הארץ מעול הפאשיזם
תח מצויים בבולגריה כ-500,000 בן-
רים ובערך 30% מן חסריהם לא חזר
בהם אף בית-ספר אחד. כיום כל כפר,

